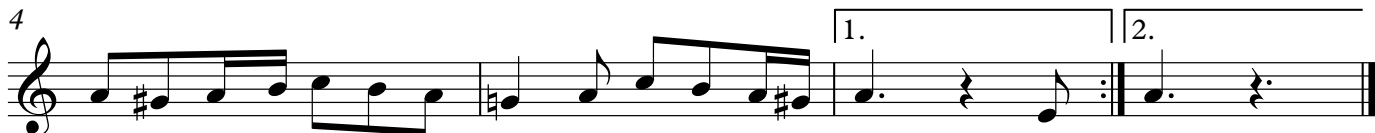

1. So - ta el pont de Li - on la llu-na hi cla - re-ja - va; no é la llu - na, no, Ca-te-
é la llu-na no, Cate - ri - na que hi ren ta - va, n'han pas-sat tres ga-lants, la__
pas - sat tres ga-lants, la n'han (a) sa - lu-da-da. Res - pon el més gran-det: "Val -

ri - na que hi ren-ta - va, la dol - ça da - ma de Li - on. 2.No
n'han (a) sa - lu-da - da, 3.N'han
ga'm Déu, qui - na da - ma!",

Respon el mi(t)jancer: -Jo la tingués en cambra!

Respon el més petit: -Voleu callar, xerraires?

Que si fadrina n'és, ben serà *marmonada*;
que si casada n'és, serà garrotejada.

Se(u) sogra n'és a l'hort, tot això s'escoltava.

Se'n va a trobar el seu fill, que n'és a la llaurada:

-No en diries, el meu fill, Caterina ont és ara?

-Caterina és al riu, que renta la bugada,

-No l'ha rentada, no, tota jo la'n som rentada,

menos un llençol o dos, que el sabó m'hi faltava.

Ja se'n deixa estar els bous, i en gafa la guyada;

la'n gafa per un braç, per morta l'ha deixada.

Caterina, l'amor, al llit se n'és anada;

se(u) sogra hi ha anat, (...)

-Caterina, l'amor, com n'ets tan delicada?

P(e)r un petit bufetó al llit te n'ets anada.

-(A)ixò no és bufetó, ni tampoc bufetada;

desbrigueu-ne el llençol ai, també la flassada,

i en aquí veureu la sang com es regala.

-Caterina, l'amor, quin testament fas ara?

-El testament que jo faig, del magall i la pala:

el meu marit penjat, la sogra escorterada,

i el meu vestit bo, el dareu a la criada,

i tot lo demés, torneu-ho tot a casa.